

Az új adónovella erdészeti vonatkozásai.

Az 1918. évi IX. t.-cz. a jövedelemadóról, a vagyonadóról és a hadinyereségadóról szóló törvényeket több tekintetben módosítja. E helyen természetesen csak az erdőgazdaságot közvetlenül érintő új rendelkezésekkel foglalkozunk.

Ezek közül elsőnek említendő a 7. §, amely szerint az erdőbirtok vagyonértékéül, ha az a háború alatt vásároltatott, nem a hozadék alapján megállapítható érték, hanem a tényleges vételár tekintendő. A háború alatt szerzett erdőbirtok tehát általában súlyosabb vagyonadó alá esik, mint a régebben szerzett. Ez a háborúban meggazdagodott egyének birtokszerzéseit kívánja sújtani, de természetesen másoknak birtokkiegészítés és okszerű tőkebefektetés céljából szándékolt erdővásárlásait is érinti.

A második, az erdőgazdaságot legközvetlenebbül érdeklő intézkedése az új törvénynek a hadinyereségadóra vonatkozik és a lapunkban már említett azt az igen jelentékeny — még pedig *visszaható erővel bíró* — könnyítést állapítja meg, hogy tőkefolyósítás jellegével bíró komulált használatoknál a befolyt összegnek a törvényszerű levonások után mutatkozó maradványából csak az a rész vehető a hadinyereségadó megállapításának alapjául, mely a rendes vágásterületre eső jövedelemnek felelt meg, mely azonban a befolyt összeg 10%-ánál kisebb nem lehet. Rendes évi vágásterületnek szálerdőben az erdőbirtok $\frac{1}{100}$, sarj- és középerdőben $\frac{1}{30}$ -ad része tekintendő.

Hogy ez mit jelent, legjobban egy példa világítja meg. Legyen egy erdőbirtok terjedelme 10.000 kat. hold, a rendes évi vágás tehát 100 hold; az erdőből 1500 kat. hold faállománya értékesített olyképen, hogy a vételár 1918-ban egyszerre folyik be. Egy hold vágásterületre eső jövedelem (a törvényszerű levonások után) legyen 1913-ban 1000 K, 1918-ban 3000 K.

A hadinyereségadó nem az eddigi módon: 1500×3000 — $1500 \cdot 1000 = 3.000.000$ K után vettetik ki, mely esetben az, az erdőbirtokos egyéb jövedelmeitől el is tekintve, az új súlyosított kulcs szerint 1.664.500 K, vagyis az adóalap 55·48%-a lenne, hanem az egy évi vágásterület után megállapítható tiszta jövedelem állapíttatik meg, amely hozzáadva a birtokos egyéb jövedelméhez, képezi az adóalapot.

Esetünkben az egy évi vágásterületre, 100 holdra $100 \times 3000 = 300.000$ K jövedelem esik; minthogy azonban ez az összeg kisebb, mint a befolyt s a törvényszerű levonásokkal apasztott összeg (4·5 millió) 10%-a, nem a 300.000 K, hanem 450.000 K fog a birtokos egyéb jövedelméhez számíttatni.

Nem szorul bizonyításra, hogy óriási különbséget tesz a hadinyereségadóban, ha az erdő után 3 milliót vagy 450.000 K-t adnak a birtokos egyéb jövedelméhez.

Az 1914—1916. évekre ily tőkelikvidáció jellegével bíró felhasználások után kivetett hadinyereségadónak, a fenti rendelkezések alapján való helyesbitése kérelmezhető. A kérelmek a folyó év végéig nyújtandók be annál a pénzügyigazgatóságnál, amelynek területén a kivetett hadinyereségadó elő lett írva.

Hangsúlyozzuk, hogy az erdőbirtok hadinyereségadójának megállapításánál úgy az eddig is érvényes kedvezményes eljárás, mint ez a most tárgyalt új módozat, *csakis a fél kérelmére*, annak részletes vallomása alapján s a szükséges adatok bejelentése esetén jó alkalmazásba.

Kamitzi Hoffmann Antal †

A magyar magánerdőtisztikart és vele egész erdőgazdaságunkat súlyos veszteség érte. A hazai erdőgazdák egyik seniora, kamitzi Hoffmann Antal kir. tanácsos, a Ferencz-József-rend lovagja, a 40 évi hű szolgálatokért adományozott díszérem tulajdonosa, gróf Károlyi Lajos uradalmainak főerdőtanácsosa, az Országos Erdészeti Egyesület választmányi tagja, amint erről röviden már megemlékeztünk, mult hó 9-én életének 80., példás kötelességteljesítésben töltött hivatalos működésének 60. évében az Urban elhunyt. Tiszteletreméltó és nagy tekintélynek örvendő szakember, a reá bízott nagy kiterjedésű uradalmaknak a szó legnemesebb értelmében vett gondozója vált meg benne az élettől, amelyet majdnem utolsó leheletéig a munkának szentelt.